08/03/2021

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στη Μονή Αγίου Ονουφρίου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Χθες, Κυριακή 7 Μαρτίου, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό της Ιεράς Μονής Αγίου Ονουφρίου. Η Λειτουργία αύτη ετελέσθη την Κυριακήν της Απόκρεω, ημέρα μνήμης της αδεκάστου κρίσεως του Θεού, κατά την Ευαγγελική Περικοπή, κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Η Ιερά Μονή του Αγίου Ονουφρίου, βρίσκεται έναντι της Κολυμβήθρας της Σιλωάμ, στον Αγρό του Κεραμέως, τον οποίον αγόρασαν οι Ιουδαίοι με τα τριάκοντα αργύρια, τα οποία επέστρεψε ο Ιούδας μεταμεληθείς.

Συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ναζαρέτ κ. Κυριακός και Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, οι Αγιοταφίτες Αρχιμανδρίτες π. Νεκτάριος και π. Ματθαίος και ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Την Κυριακήν, 22αν Φεβρουαρίου/7ην Μαρτίου 2021, Κυριακήν τῆς Ἀπόκρεω, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ὀνουφρίου.

Ἡ Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη τήν Κυριακήν τῆς Ἀπόκρεω, ἡμέραν μνήμης τῆς ἀδεκάστου κρίσεως τοῦ Θεοῦ, κατά τήν Εὐαγγελικήν Περικοπήν, κατά τήν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου, εἰς τήν ὁποίαν ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία, κεῖται ἔναντι τῆς Κολυμβήθρας τῆς Σιλωάμ, εἰς τόν Ἀγρόν τοῦ Κεραμέως, τόν ὁποῖον ἠγόρασαν οἱ Ἰουδαῖοι μέ τά τριάκοντα ἀργύρια, τά ὁποῖα ἐπέστρεψεν ὁ Ἰούδας μεταμεληθείς πρός ταφήν τοῖς ξένοις.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Ναζαρέτ κ. Κυριακός καί Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, οἱ Ἁγιοταφῖται Ἀρχιμανδρῖται π. Νεκτάριος καί π. Ματθαῖος καί ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὡμίλησε διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ:

«Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καί ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καί ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καί συνηγάγομεν, ἢ γυμνόν καί περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καί ἤλθομεν πρός σε; καί ἀποκριθείς ὁ βασιλεύς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε», (Ματθ. 25, 37-40).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί,

Τό εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω ἀφορᾷ εἰς τήν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου καί τήν τελικήν κρίσιν καί ἀνταπόδοσιν: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καί πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ᾽ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπί θρόνου δόξης αὐτοῦ, καί συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τά ἔθνη, καί ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ᾽ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμήν ἀφορίζει τά πρόβατα ἀπό τῶν ἐρίφων καί στήσει τά μέν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τά δέ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων», (Ματθ. 25, 31-33), λέγει Κύριος.

Ἑρμηνεύοντες τούς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Κυρίου, ὁ μέν Ζιγαβηνός λέγει: «Λοιπόν, διηγεῖται [ὁ Κύριος] καί τά τῆς Δευτέρας Παρουσίας Αὐτοῦ, πρός φόβον καί διόρθωσιν τῶν ἀκροωμένων». Ὁ δέ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Νῦν μέν γάρ οὐκ εἰσιν ἀφωρισμένοι, ἀλλ᾽ ἀναμίξ ἅπαντες· ἡ δέ διαίρεσις τότε ἔσται μετά ἀκριβείας ἁπάσης». Καί ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «διά τῶν προβάτων ὁ τῶν εὐσεβούντων δηλοῦται χορός, καθάπερ ἐρίῳ τινί τῷ τῆς δικαιοσύνης καρπῷ καταβριθόμενος». [Διά τῶν προβάτων δηλώνεται ὁ χορός τῶν εὐσεβούντων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι φορτωμένοι μέ τόν καρπόν τῆς δικαιοσύνης, ὅπως ἀκριβῶς τά πρόβατα μέ τό τρίχωμα / μαλλί].

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀναφερόμενος εἰς τήν δευτέραν ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τό τέλος τοῦ κόσμου λέγει: «Ἥξει δέ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ᾗ οὐρανοί ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεῖα δέ καυσούμενα λυθήσονται, καί γῆ καί τά ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταπούς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καί εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καί σπεύδοντας τήν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι᾽ ἣν οὐρανοί πυρούμενοι λυθήσονται καί στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· καινούς δέ οὐρανούς καί γῆν καινήν κατά τό ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ», (Β΄ Πέτρ. 3, 10-13).

Εἰς τάς προτροπάς τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καλούμεθα νά τηρῶμεν ἑαυτούς ἀσπίλους ἀπό τοῦ κόσμου ἐν ὅλαις ταῖς ἀναστροφαῖς ἡμῶν ἐν αὐτῷ, καθώς καί νά γυμνάζωμεν ἑαυτούς πρός εὐσέβειαν καί πᾶσαν ἀρετήν. «Δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καί εὐσεβείαις», (Β΄ Πέτρου 3, 11). Καί πάλιν νέαν προτροπήν ἀπευθύνει ὁ Πέτρος λέγων: «Ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καί ἀμώμητοι αὐτῷ [τῷ Κυρίῳ] εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ», (Β΄ Πέτρ. 3,14).

Εἰς τούς πατρικούς τούτους λόγους τοῦ ἁγίου Πέτρου διακρίνεται, ἀφ’ ἑνός μέν ἡ δικαιοσύνη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἀφ’ ἑτέρου δέ ἡ κρίσις Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ

Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Ὥσπερ γάρ ὁ πατήρ ἔχει ζωήν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καί τῷ υἱῷ ζωήν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καί ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καί κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱός ἀνθρώπου ἐστί», (Ἰωάν. 5, 26-27). Ὁ δέ Ἰησοῦς λέγει: «Οὐ δύναμαι ἐγώ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθώς ἀκούω κρίνω, καί ἡ κρίσις ἡ ἐμή δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός», (Ἰωάν. 5,30).

Ὄντως ἡ κρίσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι δικαία, διότι αὕτη ἐκπηγάζει ἐκ τῆς δικαιοσύνης Αὐτοῦ, τουτέστιν τῆς ἁγιότητος Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἰς τούς ὁμογενεῖς αὐτοῦ: «ὑμεῖς δέ τόν ἅγιον καί δίκαιον ἠρνήσασθε», (Πράξ. 3,14). Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἀρνούμενοι τόν Χριστόν καί μή δεξάμενοι τήν σωτηριώδη ἀλήθειαν Αὐτοῦ, οὗτοι θά κριθῶσι, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Κριθῶσι πάντες οἱ μή πιτεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλά εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ», (Β΄ Θεσ. 2,12), «Πᾶσα δέ ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν», (Α΄ Ἰωάν. 5,17).

Προσέτι δέ οἱ πιστεύοντες τῇ ἀληθείᾳ, δηλαδή τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τόν Χριστόν, δέον ὅπως «βεβαίαν αὐτῶν τήν κλῆσιν καί ἐκλογήν ποιεῖσθαι», (Β΄ Πέτρ. 1,10). Καί τοῦτο διότι: «Τί τό ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐάν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δέ μή ἔχῃ; μή δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;» (Ἰακ. 2,14), λέγει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος.

Ἡ πίστις εἰς Θεόν ζῶντα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν δύναται νά βεβαιωθῇ ἄνευ τῆς θείας δικαιοσύνης, τοὐτέστιν τῆς τελικῆς κρίσεως τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἶπεν Αὐτός Οὗτος ὁ Ἰησοῦς Χριστός: «Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καί ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καί ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καί συνηγάγομεν, ἢ γυμνόν καί περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καί ἤλθομεν πρός σε; καί ἀποκριθείς ὁ βασιλεύς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε», (Ματθ. 25, 37-40).

Οἱ ἐλάχιστοι ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ, δεν εἶναι ἄλλοι παρά αὐτός οὗτος ὁ Χριστός, ὁ τήν κοινήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν σάρκα φορέσας καί ὑπομείνας σταυρικόν θάνατον διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν. Ἡμεῖς δέ, κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος «ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, εἰς τόν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν ... εἰ δέ ἀπεθάνομεν σύν Χριστῷ πιστεύομεν ὅτι καί συζήσωμεν Αὐτῷ», (Ρωμ. 6,3 / 6,8). «Καί ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν τάς ψυχάς τιθέναι», (Α΄ Ἰωάν. 3,16), παραγγέλλει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τούς πραγματικούς χριστιανούς ἀναδεικνύουν εἰλικρινεῖς ἐκδηλώσεις στοργῆς καί συμπαθείας δι' ἔργων, κόπων καί θυσιῶν ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης. Τοιουτοτρόπως, ἀδελφοί μου, ὡς κηρύττει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Χριστόν ἐπισκεψώμεθα, Χριστόν θεραπεύσωμεν, Χριστόν θρέψωμεν, Χριστόν ἐνδύσωμεν, Χριστόν συναγάγωμεν, Χριστόν τιμήσωμεν... Ἀλλ' ἐπειδή ἔλεον θέλει καί οὐ θυσίαν, ὁ πάντων Δεσπότης

καί ὑπέρ μυριάδας ἀρνῶν πιόνων / παχέων ἡ εὐσπλαγχνία, ταύτην εἰσφέρωμεν Αὐτῷ διά τῶν δεομένων (=πτωχῶν), καί χαμαί σήμερον ἐρριμένων, ἵνα, ὅταν ἐνθέδεν ἀπαλλαγῶμεν, δέξωνται ἡμᾶς εἰς τάς αἰωνίους σκηνάς, ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· Ὧ ἡ δόξα εἰς τούς αἰῶνας.

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καί τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καί σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιότατε, καί μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ἡ καλῶς συντηροῦσα καί περιποιουμένη τήν Μονήν, Καθηγουμένη ὁσιωτάτη μοναχή Παϊσία ἐδεξιώθη ἐν λιτῇ δεξιώσει τόν Μακαριώτατον καί τήν μικράν Συνοδείαν Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας